

4a crònica Velobici-25. Estada a Menorca

Avui farem una ruta com la d'ahir, recorrerem una part de l'interior de l'illa. Recordeu que ahir vam deixar les bicicletes a Es Mercadal amb molta alegria, avui les recollirem amb no tanta i anirem fins al camping Torre Soli Nou a dormir si podem. Comptàvem que seria una estada com la dels altres anys.

El dia comença com la resta amb la trobada a l'institut i les presentacions habituals. Avui en fan dues, la d'avui i la de demà. En la d'avui ens han explicat la ruta del dia, la llegenda de la muntanya del Toro, la conquesta de Menorca per part del rei Alfons III, que es veu que va repoblar l'illa de catalans, gironins sobretot, els aqüífers que es veu que estan sobreexplotats sobretot a l'estiu i, per acabar els jocs populars menorquins, és a dir, allò a què jugàvem quan érem petits i no i havia mòbils.

Un bus ens porta, mig adormits fins a Es Mercadal, revisem bicicletes i, oh sorpresa comencem pujant cap al Toro, encara no estem calents i ens costa més del compte, en un altre moment no seria res de l'altre món. Baixem cap a l'Enzell, és una planta embotelladora d'aigua situada a la finca del mateix nom. Després d'uns puges i baixes arribem a Alaior (L'Ô pels menorquins), esmorzem a Sant Pere de Dalt, el tema deixalles continua controlat.

Enfilem cap al costat sud, camí de s'Abligai, camí de Biniarroi, barranc des Rellotge, sempre mirant el cel, estàvem advertits i amenaçats, havia de ploure i ho va fer, res, ja res ens atura. Amb la pluja surten els cargols, una de les nostres els va confondre amb anacards, -Mira, anacards! Encara no sabem ben bé què va veure, nosaltres vam veure un cargol.

Arribem al camping, cadascú es menja el seu dinar amb impaciència per saber amb qui els tocarà dormir. Ha arribat l'hora, es reparteixen claus de les diferents cabanes, però han de lliurar una fiança; el seu mòbil, el tresor més preuat, demà els hi tornarem, volem que desconectin de pantalles per dedicar-se als seus companys. La protesta és general però acaten la mesura. Algú se'l va amagar, intimament amagat i deia que no l'havia portat, finalment se'l va treure d'on ja us podeu imaginar. Eren les cinc de la tarda i els profes ens disposem a dinar. A partir d'aquí, mentre uns feien esports varis, d'altres...

Malauradament no tot són flors i violes i a vegades es donen situacions i actituds que ens sobrepassen i fan que ens qüestionem tota la feina que fem. Ens hem sentit, enganyats, menyspreats, molt decebut i molt avergonyits. A punt d'engegar-ho tot.

Ciutadella de Menorca, 14 de maig de 2025

Salut i velo

Equip profes Velobici-25